

MATTHAEUS

κατὰ Ματθαῖον vel: ev. sec. Mt (quod connotat quattuor formas ev.) vel hell. loco simplicis gen.: ev. Matthaei 99.

βέβλος ἡ liber (βύβλος papyrus planta). γένεται⁴ origo, ortus, 1 generatio. Ἰησοῦς Iesus = « Jahveh salut est ». Χριστός (χριό ungo) Unctus = Messias. υἱός filius. || ἐ-γέννησεν γεννάσι genuit. 2 τὸν art. hic et in sqq stat ad indicandum acc. in nominibus non declinatis. ἀδελφός frater. || βαστλεύσῃ rex. ἡ τοῦ uxori || ἐπὶ c. 6 gen. tempore ales. (solum hic in N. T.). μετα-ουκεία trans-migra- 11 tio, domiciliū (οἶκος) mutatio (meta- transitum indicat ab uno sta- tu ad alterum). Βαβυλών -ῶνος gen. directionis: in B. || μετά c. 12 acc. post. || ἀνήρ ἄνδρος -ι -ο vir, coniux. ἐγεννήθη γεννάσι ge- 16 nitus est, natus est. λεγόμενος ptc pass. λέγω dico: qui voca- tur. || πᾶς πᾶν omnis. οὖν igitur. γενεὰ generatio. ἔως c. 17 gen. usque ad. δεκα-τέσσαρες = 14 (= 2 × 7). || γένεται v. 1. 18 οὔτε sic. ἦν εἰπι erat. μνηστεύθεται ptc aor. pass. μνηστεύοι alqm mihi uxorem posco, alqm alici uxorem do, despondeo; pass. sponsa fio; gen. absolutus = latine abl. abs.: cum sponsa facta esset. μήτηρ -τρός -τρι -τέρο mater. πτν ἡ c. acc. c. inf. ante- quām (ἡ = quam, abundat, provenit ex subiacente idea πρότερον 19 ἢ prius quam). συν-ελθεῖν inf. aor². -έρχομαι con-venio (scil conjugaliter). αὐτούς acc. sicut semper subiectum infinitivi. εὑρέθη σύστοιχο inventa est; pass. > inveniri > hebr. saepe sensu debilitori adhibetur, fieri = esse, se trouver, sich befinden. γαστήρ -τρός -τρι -τρι venter, uterus. ξύουσα ξύω habens fem. πνεῦμα^b (πνέω spiro) sine art. quia nomen proprium. ξύος sanctus. || ἀνήρ v. 16. 19 δίκαιος iustus, observans legis. ὃν εἰπι ptc: cum esset. μή loco οὐ in NT semper, ubi alijs modus quam indicativus negatur 307. θέλων -ω volens. δειγματίσατ inf. aor. -τίζω facio alqm δείγμα = exemplum propagando facta eius, deferō ad tribunal. ἐ-βούληθη aor. dep. βούλομαι volo; aor. ingress. (185): decerno; frt solummodo: cogito de, penser à, daran denken, ingress.: auf den Gedanken kommen. λάθρᾳ adv. clam, occulte. ἀπο-λύετ inf. aor. -λύω ab- solvo, di-mitto (uxorem). ταῦτα (οὗτος) haec neutr. pl. || ἐν- 20 θυμηθέντος ptc aor. dep. ἐν-θυμέομαι in animo (θυμός) verso, perpendo; gen. abs.; aor. hic mirum est, cum status mentis ut- pote actio durans ptc praesens requireret; frt ingress: cum in animo iam statuissest (cf ἐθυμήθη). Ιερού ecce. ἔγγειος (ἀγγέλλω nuntio) angelus, nuntius. Κύρος Dominus, sine art. semper Jah- veh. δναρ τό in NT solum in formula κατ' ὅνα in somnio; alias ἐν-πνευμ. ἐ-φάνη aor² pass. φαίνομαι appareo. λέγων -ω dicens. υἱός nomin. loco vocativi 23. μη c. cons. prohibet actionem fut. 182. φοβηθῆς coni. aor. dep. φοβέομαι timeo. παρα-

- λαβεῖν inf. aor² -λαμβάνω accipio (scil uxorem in domum meam); secundum Chrysost.: (iam acceptam) retineo, id quod hoc verbum imprimis in aor. vix ac ne vix quidem significare potest. γυνή γυναικός ἡ mulier, uxor, sed hebr. iam de sposa dicitur. γάρ enim. γεννηθέν ptc aor. pass. v. 12. || τέξεται fut. med. τίκτω pario. καλέσεις καλέσεις vocabis; fut. frt infinitivum = imptv. δύορχος⁶ nomen (καλ. τὸ δύο. phrasis hebr.): σώσεται salvabit σώζω (ex οὐτίσι) reddo σῶς incolument, servo. λαός populus. ἀμαρτία 21 enim. γεννηθέν ptc aor. pass. v. 12. || τέξεται fut. med. τίκτω pario. καλέσεις καλέσεις vocabis; fut. frt infinitivum = imptv. δύορχος⁶ nomen (καλ. τὸ δύο. phrasis hebr.): σώσεται salvabit σώζω (ex οὐτίσι) reddo σῶς incolument, servo. λαός populus. ἀμαρτία 22 peccatum. || τοῦτο (όντος) hoc. δόλος totus, omnis. γέγονεν pfc² γίγνονται fio. Ἰνα c. coni. ut finale πλήρωθήν coni. aor. pass. πλήρωθήν reddo πλήρης, implo. δηθένται λέγω dictum. ὑπό c. gen. ab (apud pass.). διά c. gen. per. προ-φήτης³ propheta, is qui πρό ante (faciem alterius, personam eius gerens) φροντὶ loquitur. λέγονται 23 ptc. || παρθένος ἡ virgin. γαστῆρ v. 18. ξένη ἔχω habebit. 24 τέξεται v. 21. καλέσουσαν καλέω vocabunt. || μεθεργηνούσουσαν ptc pass. -είνω transferens (meta- ab una lingua in alteram) interpreter (ἔρμηνεώ). ἔστω hīc = significat (quae vox in lingua 25 hebr. non habet aequivalens). μετί = μετά c. gen. cum. || ἐγέρθεται ex parte excito, surgere facio. θνως somnus. ἐποίησεν ποιέω fecit. ὡς sicut. προσ-έ-ταξεν aor. προσ-τάττω im-pono, praecipio: praeceperat (sola anterioritas in praeterito non sufficit, ut greco adhibeatur plqpf 274). παρ-έ-λαβεν ac-cepit² 26 v. 20. || ἐ-γνωσκεν cognoscetab (semitice de actu coniugal). imptv durationis; si per ἔος finis actionis indicaretur, exspectaveris potius aor. (complexivum). ὡς c. gen. usque ad; ὡς οὖ = ὡς τοῦ χρόνου ὃ cum attractione relativi (10): donec, quod minime excludit continuationem actionis ultra tempus indicatum; auctor effert limitem quia de hoc tantum spatio eius interest ad inculcandam conceptionem virginalem. ἐ-τεκνη τίκτω peperit². ἐ-κάλεσεν vocavit v. 21.
- 2 γεννηθέντος ptc aor. pass. γεννών gigno; pass. nascor; gen. abs.: cum natus esset. ἡμέρα dies. βασιλεὺς⁶ rex ιδού εcce. μάγος vox persica: magus = sapiens, astrologiae peritus. ἀνατολή (-τέλω orior) ortus (solis), oriens; plur. frt quia sol alias aliunde oritur. παρ-ε-γένοντο aor² -γίνομαι praeiens fio, ad- 2 venio. λέγονται dicentes. || ποῦ νι? τεχθέται ptc aor. pass. τίκτω pario. εἰδομεν δράω vidimus². γάρ enim. δοτήρ δοτέος ὁ stella. ἡλιομεν ἔρχομαι νένιμος². προσ-κυνήσων inf. aor. -νέω prostratus veneror; (inf. finalis loco ptc fut. 207). || ἀκούσων ptc aor. stratus veneror; (inf. finalis loco ptc fut. 207). || ἀκούσων ptc aor. ἀκούων (τινός) audio (alqm). ἐ-ταράχθη ταράσσω turbatus est. πᾶς πάντα πάντα totus (quamvis sine art. 143) μετ¹ = μετά c. gen. 4 cum. || συν-αγαγών ptc aor² -άγω con-grego. πάντες (πᾶς) c. art. omnes. ἀρχιερεύς⁶ princeps sacerdotum; plur. etiam membra familiarium ex quibus summi sacerdotes oriundi erant ex Act 4, 6. γρηγοριανός⁶ (γρήγορο scribo) scriba. λαός populus. ἐ-τυνθάνετο τυνθάνομαι sciscitatatur, interrogabat; imptv iteratio-nis (sed cf 202). παρά c. gen. ab (apud personas). ποῦ v. 2. γεν- 5 νάτται -άω nascitur v. 1. || εἰπαν (loco -ov 333) λέγω dixerunt².

- οὗτος ita. γέ-γραπται pf pass. γράφω scribo. διά c. gen. per. προ-φήτης³ propheta v. 1, 22. || γῆ terra. οὐδαμῶς nequaquam. 6 ἐλάχιστος minimus. ἡγεμὼν ὄνος ὁ dux, princeps; de oppido principaliore. ἐξ-ελένεται -έρχομαι e-greditetur, ex-ibit. ἡγούμενος ptc ήγεομαι duco. δε-τις talis qui 163. ποιμανεῖ ποιμανεῖ pascat. || τότε tunc (praedilecta vox Mt in transitione ad novum 7 alqd; nonages; probabiliter influxus aram.): λάθρη adv. clam. καλέσεις ptc aor. -έω voco. ἡκριβισσων ἀκριβών diligenter (ἀκρι-βής) investigavit. παρά v. 4. χρόνος tempus. φανούμενος ptc med. φαίνω in lucem profero, ostendo; med. luceo, appareo; ptc praes. cui subest imptv 204s: tempus quo cooperat (214) lucere. ἔστην v. 2. || μεμψας ptc aor. πέμπω mitto. εἶπεν dixit² v. 5. 8 πορεύθεταις prefecti -ενοματι vado, eo. ἐξ-ετάσσεται imptv aor. -ετάσσω ex-ploro, investigo. ἀκριβώς (-βής³) adv. accurate, diligenter cf v. 7. περί c. gen. circa. πατέδιον (deminutivum ad ταῖς) puer(ulus). ἐπέ-λιν (= ἐπει ἦν) c. coni. quando, cum (de te fut. 232). εὑρηται coni. aor² εὑρίσκω invenio. ἀπ-αγγελλαιται imptv aor. -αγ-γέλλω nuntio. διπλος c. coni. = ut fin. κατά = καὶ ἐγώ et ego. ἐλ-θών ptc aor² ἔρχομαι venio. || προσ-κυνήσων coni. aor. v. 2. 9 ἀκούσωνται v. 3. ἐ-πορεύθησαν v. 8. προfecti sunt. ιδού εcce. εἰδον v. 2; hīc: viderant 214. ἀνατολή v. 1. προ-ῆγαν imptv ἀρχήν produco; intr. prae-cedo. ὡς donec. ἐ-τάσσην aor. pass. (loco ἐ-στην 173, 175) ισταμαι me sisto, hīc: con-sisto = progredi desino, s'ar-vēter. ἐπ-άνω c. gen. (loco ἐπि 59) supra. οὖ ubi. ἵν εἴμι erat. πατέδιον v. 8. || ιδόντες ptc aor² δόμω video. ἐ-χάρχασαν aor² 10 χαίρω gaudeo: gavisi sunt. χαρά gaudium. μέγας μεγάλη magnus. σφόδρα adv. valde. || οὐτα δomus. μετά v. 3. μήτηρ -τρός 11 -τρι -τέρα ἡ mater. πεσόντες ptc aor² πίπτω cado. προσ-ε-κυνήσων aor. v. 2. ἀν-οιξάντες ptc aor. -οίγνυμι aperio. θησαυρος thesauros. προσ-ηγέγκαν (loco -ον 333) -φέρω ob-tulerunt². δέδροι do-num. χρυσός aurum. λίβανος thus. φρύνω myrrha. || χρηματι- 12 θέντες (divinitus) edocti -τέλω negotium (χορηγος) perago, (ut magistratus) respondeo, dein de response oraculi; pass. divinum responsum (vel monitum) accipio. θνωτό somnium v. 1, 20. ἀνακάμψω inf. aor. -κάμπτω re-flecto; intr. re-verto. ἄλλος alias. οὖτις ἡ via. ἀν-ε-χώρησαν ἀνα-χωρέω re-cesserunt. χώρα terra, regio. || ἀνα-χωρησάντων ptc aor. gen. abs.: cum recessis- 13 sent. ιδού εcce. χρηγελος angelus. κύρτος Dominus; sine. art. Iah-veh. φαίνεται v. 7. κατ'- άνω v. 1, 20. ἐγέρθεται aor. ptc pass. ἐγείσω excito, surgere facio; pass. surgo. παρά-λαβε imptv aor². -λαμβάνω sumo ad me vel mescum. πατέδιον v. 8. μητέρω v. 8. φεύγω -ρο fugie! Ιεθ imptv εἴη sum, hebr. etiam: maneo. ἐπέ ibi. ὡς ἂν c. coni. donec (de actione fut. 232). εἶπεν coni. aor. λέγω dico. μέλλει c. inf. in eo est ut. ζητεῖν inf. -τέω quaero: quæsitus est. ἀπ-οιέσσαι inf. aor. -όλλωμι perdo, pessumdo; τοῦ ἀ. (scil χάρων) inf. finalis perdendi causa = ut perdat. || ὁ δέ articulus cum vi pronominis: hic autem. παρ-έ-λαβεν ac-cepit² v. 13. νῦν νυκτός ἡ nox; gen. temporis: nocte. ἀν-ε-χώρησεν v. 12. || ἦν 14 15

νάσκω; pass. innescō; ideo c. dat. cf ὥρθη v. 34. κλάσει⁴ fractio. || λαλούντων ptc gen. abs. ἐ-στη̄ ιστομα stetit². || πτοηθέντες πτοέω exterriti ἔρ-φοβος v. 5. ἐ-δύκουν δυέω existimabant. θεωρεῖν videre. || τε-ταραγμένοι ptc pf pass. ταράσσω perturbo. δια-λογισμός deliberatio, dubitatio. ἀνα-βαίνουσιν a-ascendunt; hebr. || ίδεται imptv aor² ὅραω. πούς ποδός ὁ pes. φῆλαρχούσαι imptv aor. -φάω palpo, tâtonner, palpans contrecto, betasten, tâter. ίδεται hīc = intellegite. σάρξ -κός ἡ caro. δετέον os (ossa). θεωρεῖται videtur. ἔχοντα habentem. || εἰπών ptc aor² λέγω. ἐ-δειχνεῖν δειχνῦμι monstravit. || ἔτι adhuc. ἀ-πτούντων ptc v. 11; gen. abs. (loco ptc coiuncti 35). ἀπὸ τῆς χαρᾶς prae gaudio. θνωμαζόντων ptc -άζω miror. ἔχεται habetisne. βράστωμος (βιβρώσκω) aptus ad vescendum, esculentus. ἀνθάδει hīc. || ἐπ-έ-δωκαν (loco -έ-δοσαι 332) porrexitur v. 30. ἐγχόντης -νός ὁ piscis. δητός (δητάμη asso) assus, totus. μέρος² pars. || λαβών v. 30. ἔ-φαγεν ἐσθίω com-edit². || οὐδοίς οἱ λόγοι μοι = hoc sibi volebant (significabant) sermones mei. ὃν ptc εἰμι. δεῖ oportet. πληρωθήναι inf. aor. pass. πληρῶος impleo. γε-γραμμένα ptc pf pass. γράφω scribo. || δι-ή-γνωσέ aor. v. 32. νοῦς νοός mens, intellectus. συν-τένειν inf. -τένει (com-mitto ideas) intellego; τοῦ apud inf.: fin. vel con-sec. 269. 245. || διτι = « : ». γε-γραπται pf pass. παθεῖν v. 26. ἀνα-στῆναι v. 7. || κηρυχθῆναι inf. aor. pass. κηρύσσω annuntio, praedico. ἐπὶ τῷ ὀνόματι indicate fundatum (ἐπί) auctoritatis et efficacie. μετά-νοει mentis mutatio, paenitentia. ἀπ-στολ⁴ (-τημι) re-missio. ἔθνος⁷ populus, gens, natio. ἀρξάμενοι ptc aor. ἀρχομαι incipio. || μάρτυς -υρος testis. || ἀπο-στέλλω e-mitto (praes. de fut. prox.). ἐπ-αγγελία promissio = promissum (Spiritus S.). καθίσαται imptv aor. καθίζω facio sedere; intr. considero et sedeo, maneo. ἔως οὗ v. 22,16 donec; hīc cum fut. (loco coni. aor. 237). ἐ-δύεσθε fut. med. -δύω induo alqm; med. me induo, induo alqd. ὑψος⁷ altitudo. || ἐξ-ήγαγεν e-duxit². ἔως usque ad; pleon^a apud πρός. ἐπ-άρας ptc aor. -αἴων tollo, elevo. εὐλόγησεν v. 30. || ἐ-γένετο ἐν τῷ v. 4. δι-έ-στη δι-ισταμα dis-cessit². ἀν-ε-φέρετο sursum ferebatur. || προσ-κυνήσαντες ptc aor. -νέω prostratus veneror. ὑπ-έ-στρεψαν aor. v. 9. διὰ παντός (scl χρόνου) semper. αἰνοῦντες -νέω laudantes. εὐ-λογοῦντες laudibus celebrantes et gratias agentes.

IOANNES

ἀρχή initium; ab ἐν ἀρχῇ incipit etiam liber Gen; allusio 1 volita; ergo: quando initium sumpsit mundus. ἦν εἰμι erat, existebat; impf durationis; duratio in existentia; quadruplici ἦν opponitur ἐ-γένετο v. 3. λόγος verbum, hīc personale. πρός c. acc. hell² significat apud (= παρό c. dat.); pt tamen etiam indicare relationem ad 74 s. θεός sine art. est praedicatum, naturam divinam praedicans de Verbo 128. || διτι = διά c. gen. per: de causa 3 instrum. (sed etiam de cause principali cf R 11,36) 82 s. ἐ-γένετο aor² γίνομαι fio. χωρίς c. gen. separatim ab. sine. οὐδὲ ἐν ne unum quidem = οὐδὲν. γέ-γονεν pf² γίνομαι; ὁ γένον frt trahendum ad 4a? || ζωὴ vita. φῶς φωτός το lux. || σκοτία tenebrae 4 (= homines in ignorantia voluntaria Del). φάνετ -νο intr. lucet. κατ-έ-λαβεν aor² κατα-λαμβάνω com-prehendo, de-prendo; etiam cohíbeo, impedio, supprimo. || ἐ-γένετο hīc: ex-stitit, fuit (γίνομαι 6 subintrad pro formis deficientibus verbi εἰμι). ἀπ-ε-σταλμένος ptc pf pass. ἀπο-στέλλω (e-)mittō. παρό c. gen. vel hell. loco ὑπό 63 vel cl. « ex parte acls ». || ἥλιθεν ἔχομαι vēniit². εἰς μαρτυρίαν in 7 testimonium, testandi causa. || μαρτυρήσῃ coni. aor. -σέω testis 8 sum, testimonium perhibeo. πιστεύονταν coni. aor. -είσι credo; aor. ingress.: fidem amplector 185 s. || ήν vel = « existebat » (sic ut v. 1) cum subiecto τὸ φῶς; vel = « erat » cum subi. Verbum, ita ut τὸ φῶς sit praedicatum, vel τὸ φῶς est subiectum et praedicatum est ήν... ἔχομενος: erat veniens, const. periphr. ? 255. ἀληθεύνεις verūs, veri nominis. φωτίζει -ίζω illuminat. ἐρχόμενον ptc ἔχομαι venio: vel se refert ad. ἄνθρωπον (frt sub influxu formulae rabbinicæ: genus humanum = omnes qui veniunt in mundum?) vel se refert ad φῶς; interpretatione praferenda videatur esse: (Verbum) erat lux vera, quae illuminat omnem hominem, veniens (attributum ad φῶς) in mundum (i. e. et veniebat in m.). καθεστος mundus, genus humanum. || ἐ-γένετο factus 10 (fuerat 214. ἐ-γνωστοι cog-novit²; sens. = agnoverit servitio et cultu. || ίδιος proprius (hell. suus); τὰ ίδια populus electus. 11 παρ-έ-λαβον re-ceperunt² παρα-λαμβάνω ad-sumo, ac-cepto, admitto. || δεσι quoquonam pendens 14. 19. ἔ-λαβον re-ceperunt². 12 ἐ-δωκεν διδωμι dedit². ἐξ-ουσία (ἔξ-εστι liberum est, licet) potestas; « dare pot. » frt = « date » cf Apc 13, 5-7. γενέσθαι inf. aor² v. 3. πιστεύοντα credentibus. || αἷλα⁶ sanguis; pl.: viri sci 13 et mulieris. οὐδὲ neque. θέλημα⁸ voluntas; hīc fere: desiderium. σάρξ σαρκός ἡ caro. ἐ-γεννήθησαν γεννών geniti (nati) sunt; l. v. τοις^a δε... ἐ-γεννήθη intellegit (de origine aeterna Verbi simul de origine temporali virginea Christi). || σφρέ ex usu 14 = homo. ἐ-στήνωσεν habitavit σκηνώ tabernaculum figo.

Hanc vocem Io adhibet alias de sola commoratione Dei; cf Ex 40, 34. ἐθεασάμενα aor. θεάομαι video. μονογενῆς⁸ uni-genitus. ὡς sicut comparative; vel causaliter = « utpote ». παρά cum gen. ab (apud personas) indicat fontem unde est Verbum et gloria eius. πλήρης⁹ hell. indeclinabile, pt esse nom. (ad ὁ Λόγος) vel acc. (ad δόξαν) vel potius gen. (ad πονον). χάρις -ιος ἡ grata, favor, benignitas Dei. ἀληθία veritas, hic illa Dei revelatio quam Christus nobiscum communicavit verbis, opere, vita; phrasis: χάρις κ. ἀλ. admonet of hebr. *hesed w' emet*, quae phrasis Deo solet applicari et intelligi de Ieius benigna erga promissiones suas 15 fideliter. || μαρτυρεῖ praes. connotat indefectibilem validitatem huius testimonii, sicut et pf quod sequitur. κέκραγεν pf² κράχω clamo; pf iam cl. sensu praesentis adhibetur. οὗτος ἡν; hic erat de quo dixi = hunc intellexi cum dicem. εἴπον λέγω dixi². ὅτεων μου post me (de tempore). ἔρχομενος v. 9. ὅτεοςθέν μου ante me (de dignitate). γέγονεν v. 3: a primo instanti existentiae Ieius creatae dignitate me superavit. πρῶτος loco πρότερος 114. μου gen. compar.: quia prior me erat: de pree-existentia. || πλήρωμα¹⁰ plenitudo. ἐλάβομεν λαμβάνω ac-cepimus². καὶ et quidem. ἀντί c. gen. « pro » in compensatione; in substitutione: loco alterius recedentis; in serie et successione; ita frt 16 hic: gratiam gratias succedentes. || ὅτε frt solam alteram partem (γένετο) spectat: sem. coord¹⁰ loco subord¹⁰: nam cum (advers.) lex ... data sit, gratia... facta est. ἐδόθη δίδωμi data est. || 17 ἑώρακεν pf δόρω video. πάποτε umquam. μονογενῆς v. 14. ὃν pf εἰμι; frt atemporaliter: de praesentia quae Eum spectat. εἰς loco ev 71 s; vel: reclinatus in... κάλος sinus (ad quem reclinare pt qui mensae accumbens dexter est: positio familiaris intimitatis, apta ad communicanda secreta cf 13, 23 s). ἐγγίσατο 18 aor. -γένομαι e-narr. explico. || ὅτε quando. ἀπέσταλκαν ἀποστέλλω miserunt. ἵερους⁵ sacerdos. ἑρωτήσασταν coni. aor. ἐφωτάω 19 interrog. || ὁμολόγησεν aor. ὁμολογέω idem dico, consentio, profiteor. ἤρνήσατο aor. ἀρνέομαι nego. ὅτε = « : ». || ἤρωτησαν interrogaverunt. ἀπέκριθη aor. dep. (loco medii 173) ἀποκρί- 20 νομι respondeo; ad formulam Iohannaeam 258 s. || εἴπον (loco -ον 333) λέγω dixerunt². ἀπέκρισται⁴ responsum. δόμεν comi. aor² δίδωμi do. πέμψαν ptc aor. πέμπω mittō. περὶ αὐτοῦ de te (ipso). || ἔφη φημί dicebat. βα-ῶντος βοῶν clamantis. ἔρημος ἡ (scl γάρ) desertum. εὑθύνωτε imptv aor. εὐθύνω rectum (εὐθύνει) facio. καθάς sicut. || ἀπέσταλμένοι v. 6: sine artic.: aliqui missi erant ex numero pharisaeorum. || τί cur. βαντίζεται baptizas -ίτω sub-mergo. et si revera, sicut dicis; cond. « realis » 217 ss. οὐδὲ neque. || ἀπέκριθη v. 21. ἐν instr. hebr. 89. οὐδεῖς ὄντας τό aqua. μέσος medius. στήκει stat (loco ἐστηκεν 337). οὐδεῖς (loco ioste 332) pf-praes. οἰδας scio. || δύτεων μου ἔρχ. v. 15. ἔξιος dignus. ἴνα loco inf. 286. λύσα comi. aor. λύω solvo. ἴμας ἴμαντος ὁ lorum, corrigit. ὑπό-δημα⁶ quod sub-ligatum (δέω) est, solea, 25 sandalium. || εγένετο v. 3 πάρα c. gen trans. ultra, in litore

opposito. ὅπου loco οὐ 163 s ubi. || ἐπ-αύριον adv. cras τῇ ἡρ. 29 (scil ἡμέρῃ) postridie. βλέπεται videt. πρὸς αὐτὸν neglectus pron. refl¹¹ 156 ss. τὸς imptv aor² ὄρώω video. ἀμνός agnus. αἴρων ptc αἴρω tollo (ptc prae. loco fut. 207?); qui aufert, amovet, delet. ἡ ἀμαρτία art. gener.: quidquid peccati est. || ὑπέρ loco περὶ 30 69. ἔγειρι etiam sine emphasi 147. διάτιον... ἔκπροσθεν... γέγονεν... πρῶτος v. 15. || κάγω = κοι ἔγω. ἥδεις plqpf ad pf-praes. οὐδα: 31 πονεραμαθῆ comi. aor. pass. -ρώ manifestum facio. ἥλθον v. 7. βαντίζων frt loco ptc fut. 207: ad baptizandum? || ἐ- 32 μαρύρησεν aor. v. 7. ὅτε = « : ». τε-θέαμαι pf v. 14. κατα-βαλλων ptc neutr. -βαίνω de-scendo. ὡς sicut. περιπτερον columba. ἐμενεν μένω mansit. ἐπί (= ἐπι) αὐτὸν super eum; acc. loco gen. vel dat. non premendus cf 71. || πέμψας v. 22. ἐφ = ἐπί. ὅν δι c. 33 coni. de futuro 232. ιδης comi. aor² v. 29. μένων ptc neutr. βαπτίζων v. 31. || ἑώρακα v. 18. με-μαρτυράμα pf 209; frt servilis 34 versio pf hebr. quod stare pt pro praesente: attestor. || πάλιν 35 iterum. εἰστηκει plqpf ad pf-praes. ἐστηκα (ισταμαι) sto. || ἐμ- 36 βλέψας ptc aor. -βλέπω in-spicio, re-spicio. περιπτασθεν ptc dat. -τέω (circum)-ambulo. || ἤκουσαν ἀκούων τινὸς audiverunt. 37 λαλοῦντος ptc gen. λαλέω loquor. ἤκολούθησαν aor. ἀκολούθεω sequor. || στραφεῖς στρέφω conversus². θεατάμενος ptc aor. v. 14. 38 ἀκολουθοῦντας ptc. ζητεῖται -τέω quaeritis; exspectaveris: quid desideratis? vox aram. b' a significat simil: quaerere et desiderare, velle cf 4, 23; 27; 7, 4 εἴπον v. 22. ὑβριβις hebr: magister mi. λέγεται dicitur = significat (hebr.). μεθ-ερμηνεύσμενον ptc pass. -νένω ex una lingua in alteram transfero (μετα-), interpretor. ποῦ ubi = μένει manes, commoraris. || ἔρχεσθε imptv v. 9. διθεστε 39 fut. med. ὄρώω: videbitis. ἥλθον v. 7. εἴδον ὄρώω viderunt². μένει tempus et modus ex or. directa 241. παρ' αὐτῷ apud eum. ἐ-μενων v. 32. ὡς δεκάτη circa decima. || εἰς unus pro ἔτερος al- 40 ter 116. ἀκουσάντων ptc aor. v. 37. παρά c. gen. ab (apud perso-nas). ἀκολουθησάντων ptc aor. v. 37. || εὑρέσεις σκοι ἰμένειτ. 41 πρῶτον (ut) primum; connotat alios; 1. v. πρώτος = πρότερος 114: ut prior; connotat alterum, Iohannem, qui et ipse fratrem suum inventit. ιδεῖς v. 11. εὐρήκαμεν pf -οισκον. || ἤγαγεν ὄγα 42 duxit². ἐμ-βλέψας v. 36: intuitus. κλήμησης καλέω vocaberis. ἐρημηνεύεται pass. -έων interpretor. || ἡθέλησε (ἐ)θέλω voluit; 43 decrevit (et coepit). ἐξ-ελθεν inf. aor² -έρχομαι ex-eo. ἀκολούθει imptv. || δν = de quo; constr. hebr. verborum dicendi. ἐγράψεν γράφω scripsit. || δύναται: -αμαι possum. ἔρχον imptv. έδε 46 v. 29. || εἴδεν v. 39. ἀληθῶς (-θῆς) vere. δόλος (esca piscibus 47 proiecta) dolus, fraudus; phrasis « in quo fraus non est » hebr. pro: sine fraude. || πόθεν unde? γνωσκεις: -σκω cognoscō; sed etiam: 48 novi, scio. || ἀπέ-ε-κριθη v. 21. πρὸ τοῦ c. acc. c. inf. priusquam. 49 φωνήσας inf. aor. φωνέω voco. δύτα ptc acc. εἰμι. ὅπι c. acc. etiam de quiete; cf 71. συκῆ fisca arbor. || ὑπο-κάρτω c. gen. loco πότο 59. πιστεύει credis. μείζω = μείζονα (μέγας) maiora. τούτων gen. compar.: quam haec. δύψι fut. med. 2 pers. δόρω. ||